

Arrest

nr. 152 870 van 18 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en het grootste deel van uw leven in het district Karaan van de Mogadishu te hebben gewoond. U bent van etnische origine Abgal (< Hirab < Hawiye). U verklaart dat u in maart 2012 op bezoek ging bij uw oma die in Waarsheikh woonde. Onderweg werd u echter tegengehouden door Al-Shabaab. In ruil voor 500 dollar werd u een maand later vrijgelaten. U zette uw reis verder en op de terugweg werd u nogmaals tegengehouden maar u kon een papier tonen dat u reeds betaalde en zo kon u terugkeren naar Karaan. In maart 2014 werd u opnieuw opgepakt door Al-Shabaab. Ze eisten dat u met hen zou meewerken. U weigerde en werd meegenomen. Na 15 dagen opsluiting werd u geblinddoekt meegenomen. U dacht geëxecuteerd te worden. Onderweg werden uw kidnappers echter onder vuur genomen door een patrouille. U werd door de soldaten meegenomen naar hun basis en ondervraagd over uw relatie met Al-Shabaab. Uiteindelijk werden uw ouders ook

opgeroepen. Zij konden bevestigen dat u geen lid was van Al-Shabaab maar gekidnapt was waarna u werd vrijgelaten. U dook onder in het district Medina in Mogadishu bij uw oom. Uiteindelijk verliet u Somalië op 17 september 2014. Op 18 september 2014 kwam u aan in België waar u op 19 september 2014 een asielverzoek indiende.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst moet er worden vastgesteld dat uw kennis over het deel van Mogadishu waar u zou zijn opgegroeid en waar u tot aan uw vertrek zou hebben gewoond, beperkt is. Zo blijkt u uw district, Karaan, niet te kunnen situeren ten opzichte van de kust van Mogadishu. U verklaart u hierover in eerste instantie dat u denkt dat Karaan niet aan de kust gelegen is. Als u vervolgens gevraagd wordt of u dit zeker weet, geeft u vreemd genoeg aan dit niet te weten (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 10-11). Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt overigens dat Karaan wel degelijk aan de kust gelegen is. Ook toen u gevraagd werd welke districten er aan de zee liggen, vermeldde u Karaan niet. Als antwoord op deze vraag verwees u wel naar de districten Abdi Aziz, Hamarweyne en Wadajir (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 11). Dat ook Shingani, Hamar Jajab, Waberi en Dharkenley een kuststrook hebben, blijkt u niet te weten.

Toen u gevraagd werd door welke gemeentes (zoals u de districten van Mogadishu benoemt) men diende te reizen om van Medina, waar u volgens uw verklaringen een paar keer zou zijn geweest (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 4), naar Karaan te gaan verklaart u dat men Hodan en Abdi Aziz moet doorkruisen (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 11). Uit informatie blijkt evenwel dat Medina het op één na meest oostelijke district van Mogadishu is en dat Karaan het meest westelijke district van Mogadishu is. Aangezien Hodan en Abdi Aziz geen gemeenschappelijke grens hebben, moet men bij een trip van Karaan naar Medina ook andere districten aandoen. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Verder blijkt u slechts een school in het district Karaan te kennen namelijk Godei in Fanoole. Op welk niveau er in deze school les zou worden gegeven blijkt u niet te weten (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 13). Ook kent u vreemd genoeg slecht een moskee in uw wijk (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 12). Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u meer kennis heeft van de faciliteiten in de buurt waar u het grootste deel van uw leven zou hebben gewoond.

Toen u gevraagd werd of u nog in andere districten kwam, ontkent u ooit in een andere gemeente, dan in Medina of Karaan, geweest te zijn (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 11). Nochtans stelt u ook

dat u werkte op de *Suuqa Ba'ad* (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 25). Uit informatie blijkt dat deze markt in het district *Yaqshid* gelegen is.

Verder blijkt ook uw kennis van de politieke machthebbers in uw district *Karaan* beperkt te zijn. U verklaart *Hassan Yalahow* van de *Da'ud-clan* te kennen als burgemeester van uw gemeente maar kan niet zeggen wanneer hij aan de macht gekomen is (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 15). Toen u eveneens gevraagd werd wie er voor *Yalahow* aan de macht was legt u uit dat u geen andere kent omdat u het zich niet kan herinneren (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 16). Dit is uitermate vreemd aangezien uit informatie blijkt dat er in april 2014 nog sprake was van een andere districtscommissaris namelijk *Ali Alasow* wiens naam u overigens niet bleek te herkennen (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 17). U verklaart bovendien ook geen enkele andere machthebber van uw district te kennen. Op de vraag of *Al-Shabaab* ooit aan de macht was in uw district verklaart u dat ze sinds 2006 of 2007 aan de macht waren in uw district (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 16). Toen u gevraagd werd wie er voor uw district aan de macht was, verklaart u dit niet te weten maar u stelt wel dat *Abdi Godane* een belangrijk lid was van *Al-Shabaab* in Somalië (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 16). Dit is merkwaardig omdat u voorheen verklaarde dat u niet kon vertellen over *Ahmed Abdi Godane* uitgezonderd het feit dat hij mensen doodde (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 8). Toen u naar andere leden van *Al-Shabaab* gevraagd werd, bleek u geen enkel ander lid van *Al-Shabaab* te kennen (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 16-17). Ook de naam *Mukthar Robow*, voormalige woordvoerder en de vice-leider van *Al-Shabaab*, kwam u niet bekend voor (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 18).

Toen u gevraagd werd naar gebeurtenissen in *Karaan* net voor uw vertrek naar België, verklaart u gehoord te hebben van een moord op een sultan. Toen u gevraagd werd wanneer dit exact gebeurde, verklaart u dat dit in 2004 gebeurde. Gevraagd naar andere, meer recente gebeurtenissen, stelde u dat u deze niet kan samenvatten (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 14). Nogmaals gevraagd naar belangrijke gebeurtenissen in 2014 in uw wijk verklaarde u dat het overdag veilig is en 's avonds niet (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 15). Uit informatie blijkt dat er eind juni 2014, een paar maanden voor uw vertrek, een bom afging en dat er naast de twee doden en 7 gewonden ook veel materiële schade was aan omliggende winkels. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u meer specifieke gebeurtenissen zou kunnen aanhalen en een meer gedetailleerde omschrijving zou kunnen geven van de veiligheidssituatie in *Mogadishu*.

De vaststelling dat uw kennis met betrekking tot het district beperkt is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen sinds uw negende in *Karaan* gewoond te hebben.

Verder is uw kennis van uw eigen clan en het clansysteem in *Somalia* niet voldoende om uw beweringen inzake uw herkomst uit Somalië te ondersteunen. U verklaart dat uw clanlijn van *Hawiye* over *Hirab* naar *Abgal* (> *Wabudan* > *Gaalmag* > *Abdul Gaalmag*) loopt. U blijkt echter geen subclans te kennen van de *Hirab*. Van uw eigen *Wabudan* clan kent u geen andere subclans dan degene waartoe u zou behoren namelijk *Gaalmag* (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 5-6). Met betrekking tot de clan van uw vrouw weet u te vertellen dat zij *Wa'eysle* (of *Warulus*) is maar u kan verder geen informatie geven over haar subclan (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 6).

U blijkt ook weinig kennis te hebben hebt met betrekking tot het clanorganisatie in Somalië. Toen u gevraagd werd wat de grote stamgroepen waren binnen Somalië verklaart u dat het de *Darod*, *Abgal*, *Isaaq* en *Digil & Merifle* de grootste clans zijn. U diende echter het antwoord schuldig te blijven toen uw subclans gevraagd werden van de *Darod*, *Isaaq* en *Digil & Merifle* (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 19). Bovendien kent u behalve de *Reer Hamar* geen enkele andere minderheidsclan in Somalië (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 20). Toen u de term *Jareer*, de naam van een minderheidsstam die ook in *Karaan* voorkomt, werd voorgelegd wees u die verkeerdelijk toe aan de *Digil & Merifle*. Toen u enkele andere clans werden voorgelegd kon u slechts moeizaam informatie verschaffen. Van de *Marehan* weet u dat het een substam is van de *Darod*, u kunt echter geen substammen van de *Marehan* opnoemen (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 7). Over de *Gugundabe* en *Jejele* wist u enkel te vertellen dat het stammen waren maar kon u geen bijkomende informatie verschaffen (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/ 2015, p. 19). Uw geringe kennis ter zake is zeer frappant in de Somalische context gezien het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw van de samenleving en de groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern vormen van de sociale organisatie. Clanstructuren spelen immers van oudsher een centrale rol in de Somalische samenleving (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit *Waarsheikh* en woonachtig te zijn in het district *Karaan* gelegen in de stad *Mogadishu* en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor

vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11 maart 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 20).

U verklaarde dat u de waarheid vertelde over uw herkomst, in welke omstandigheden u leefde en dat u Somaliër bent. U stelt ook dat u de Somalische taal spreekt (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 20).

Er werd u een tweede keer aangegeven dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit Mogadishu of dat u daar de laatste jaren voor uw vertrek naar België gewoond hebt. Er werd u ten slotte nog een laatste kans gegeven om de waarheid te vertellen met betrekking tot uw herkomst en uw verblijfplaatsen voor u naar België kwam. U verklaart dat u rechtsreeks van Mogadishu vertrokken bent en dat u Mogadishu nog nooit verlaten had voor uw vertrek (CGVS gehoorverslag dd. 13/03/2015, p. 25).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Nationaliteitsverklaring, afgeleverd door de Ambassade van Somalië, gevestigd te Brussel".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 april 2015 in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), het motiveringsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Hij geeft een theoretische uiteenzetting van de elementen van het begrip vluchteling.

Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal nagelaten om een *“individueel onderzoek niet uiteen te zetten in haar beslissing” (sic)*. De commissaris-generaal beperkt zich, volgens verzoeker, tot het *“stellen dat verzoeker zijn beweerde afkomst en nationaliteit niet heeft aannemelijk kunnen maken en er aldus geen geloof kan worden gehecht aan zijn aangehaalde nood aan internationale bescherming”*. Verzoeker stelt: *“Verzoekster faalt hier in haar onderzoeksplicht, alsook in haar motiveringplicht dewelke ten grondslag dient te liggen aan deze beslissing. Verzoekster doet niet de minste moeite om verzoeker zijn problemen met Al Shabaab te onderzoeken of er minstens verwijzing naar te maken in haar beslissing.” (sic)*.

2.1.1. Verzoeker meent dat hij *“wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij geen andere keuze had dat het land van herkomst, Somalië te verlaten”*. Volgens verzoeker blijkt uit de bestreden beslissing *“op geen enkele manier dat hiermee is rekening gehouden”*, aangezien enkel gesteld wordt dat de commissaris-generaal niet overtuigd is van de afkomst en de nationaliteit van verzoeker en hij hierdoor als gevolg een weigeringsbeslissing neemt ten aanzien van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker hekelt dat *“op geen enkele manier, met geen enkele duidelijke stelling”*, gemotiveerd wordt waarom zijn problemen met Al-Shabaab al dan niet aanleiding zouden kunnen geven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus of minstens de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

Wat de districten binnen Mogadishu betreft, stelt verzoeker dat hij tijdens het gehoor deze vraag beantwoordt heeft aan de hand van stand van de zon. Hij benadrukt dat hij laag geschoold is en hij als kind de geografische ligging heeft geleerd volgens de stand van de zon. Hij legt uit dat hem gevraagd werd *“Welke weg volgt U wanneer u de weg naar Medina neemt?”* en hij toen heeft geantwoord welke districten hij diende te doorlopen.

Aangaande zijn kennis over scholen in zijn streek en het politieke leven aldaar, wijst verzoeker erop dat hij zelf niet naar school is geweest, behoudens een jaar dat hij bij zijn vader in een school in het dorp was. Volgens hem *“kan van een laaggeschoold persoon niet verwacht worden welk niveau en welke studierichtingen in een kleine school worden georganiseerd. Laat staan dat hij dan ook nog is de structuur en organisatie van de politieke wereld kent.”*. Verzoeker voegt hier nog aan toe *“dat het quasi onmogelijk is om ook nog is de machthebbers van Al Shabaab te kennen, nu deze te pas en te onpas van identiteit veranderen. Tevens zijn die personen ook altijd vermomd waardoor je ze nooit kan herkennen om wie het gaat.”*.

2.1.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Declaration of Nationality”* van 15 april 2015, dewelke zijn Somalische nationaliteit zou staven.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing *“niet of althans onvoldoende met redenen is omkleed”* en *“Dat daaruit geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds; terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is.”*.

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht aan de hand van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de rechtspraak van de Raad van State, de artikelen 8 en 14 EVRM en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“de aanvraag van verzoeker beantwoordt met één zin : verzoeker heeft zijn beweerde afkomst en nationaliteit niet -aannemelijk kunnen maken en er kan aldus geen geloof worden gehecht aan zijn aangehaalde nood aan internationale bescherming. Hierdoor faalt verweerster hier in haar plicht tot het motiveren van de door haar genomen beslissing.”*.

2.1.3. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) en *“de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Hij stelt dat de term ‘asielaanvraag’ beide aspecten dekt en dat het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus wel voorrang behoudt. Hij meent dat er geen twijfel is over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Somalië en wijst erop dat de veiligheidssituatie in Somalië heden uiterst precair is, maar

dat de hoofdreden van zijn vertrek wel degelijk ligt in de problemen dewelke hem troffen door de malafide bedoelingen van Al-Shabaab. Hij is van oordeel “*dat er GEEN onderzoek is gevoerd naar het feit of verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus*”.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Betreffende de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt aangezien hij manifest onwetend is inzake zijn regio van herkomst, over de algemene situatie aldaar en over het Somalische clansysteem, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld.

2.4. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Immers verzoeker dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. Bij de beoordeling van verzoekers kennis over zijn regio van herkomst en het Somalische clansysteem werden zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is niet ernstig dat verzoeker in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. De gestructureerde clancontacten bepalen het sociale en economische leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke afstoting, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd (“*COI Focus: Somalië: Belang van het clansysteem*” van 20 september 2013).

De stellingen in zijn verzoekschrift dat hij laaggeschoold is, dat hij buiten een jaar zelf niet naar school is geweest, dat “*van een laaggeschoold persoon niet verwacht (kan) worden welk niveau en welke studierichtingen in een kleine school worden georganiseerd. Laat staan dat hij dan ook nog is de*

structuur en organisatie van de politieke wereld kent.”, kunnen verzoekers frappante onwetendheid over zijn regio van herkomst niet verschonen. Er wordt immers niet verwacht dat verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië kan aantonen, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Verzoekers intellectuele capaciteiten of laaggeschooldheid kunnen niet overtuigen als verschoning voor zijn ontoereikende kennis over zijn beweerde wijk, verblijfplaats en regio van herkomst. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven, te meer daar hij werkte op een markt en zodoende met veel mensen in contact kwam. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Mogadishu zou moeten weten.

2.4.1. De uitleg in het verzoekschrift dat hem gevraagd werd *“Welke weg volgt U wanneer u de weg naar Medina neemt?”* en dat hij deze vraag beantwoord heeft aan de hand van stand van de zon, verklaart niet waarom verzoeker verklaarde dat men Hodan en Abdi Aziz moet doorkruisen om van Medina naar Karaan te gaan, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Medina het op één na meest oostelijke district van Mogadishu is, dat Karaan het meest westelijke district van Mogadishu is, dat Hodan en Abdi Aziz geen gemeenschappelijke grens hebben en men bij een trip van Karaan naar Medina bijgevolg ook andere districten moet aandoen. Bovendien ziet de Raad niet in hoe de stand van de zon kan verhinderen dat verzoeker weet dat zijn district grenst aan de zee.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt *“dat het quasi onmogelijk is om ook nog is de machthebbers van Al Shabaab te kennen, nu deze te pas en te onpas van identiteit veranderen. Tevens zijn die personen ook altijd vermomd waardoor je ze nooit kan herkennen om wie het gaat.”*, antwoordt de Raad dat verzoeker wel degelijk, desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen, zou moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn eigen dorp en regio onder controle hadden. Immers in een land in burgeroorlog is het wel redelijk te verwachten dat de opeenvolgende machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans -desnoods niet chronologisch, noch volledig- gekend zijn, zij het uit voorzorg. Dat ouders, kennissen, burens of vrienden hierover niet courant informeren of bespreken is niet aannemelijk nu dergelijke kennis immers om veiligheidsredenen cruciaal is.

2.4.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Declaration of Nationality”* van 15 april 2015, dewelke zijn Somalische nationaliteit zou staven.

Deze nationaliteitsverklaring kan bovenstaande vaststellingen echter niet wijzigen. De Raad heeft er bij de beoordeling van de bewijswaarde van documenten herhaaldelijk op gewezen dat indien de voorgelegde documenten geen vormelijke gebreken vertonen, zij niettemin geen bewijswaarde kunnen worden toegekend indien ze ernstig falen naar inhoud. Daargelaten dat bijkomend de vraag kan gesteld worden of het aan de geaccrediteerde medewerkers van de Somalische ambassade toekomt om te oordelen over de toekenning of de intrekking van de Somalische nationaliteit, dient aldus te worden besloten dat indien niet wordt betwist dat het door verzoeker neergelegde document werd uitgereikt door een bevoegd ambtenaar op de Somalische ambassade te Brussel en in de vereiste vorm werd opgesteld en gewaarmerkt, dit stuk wel is aangetast door ernstige inhoudelijke gebreken. Immers aangezien verzoeker niet kan aantonen, noch aannemelijk kan maken, dat hetgeen hij heeft verklaard op de ambassade waar is, noch dat zijn verklaringen enigszins werden gecontroleerd, kan aan de inhoud van deze nationaliteitsverklaring geen bewijswaarde worden toegekend.

2.4.3. Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring waarvan niet wordt betwist dat dit stuk werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische zou zijn toegekend.

2.4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel

1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift van oordeel is “*dat er GEEN onderzoek is gevoerd naar het feit of verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus*”, benadrukt de Raad dat het feit dat de motieven inzake de subsidiaire bescherming gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekers voorgehouden relaas is dan ook niet gegrond.

2.8. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

3. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

3.1. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK